

Kjøbenhavn's = Posten.

Fjerde Aargang.
No. 266. 1830.

Torsdagen den
11. November.

Thorvaldsen.

Sædet i London udkomende Tidskrift: "The Athenaeum, Journal of English and Foreign Literature, Science and the Fine Arts", No. 149, Septbr. d. A., læses følgende, med Navnemærket G. underskrevne Meddelelse om Thorvaldsen.

"Den Kjendelse, som individuel Dom har afgivet, Pressens uophørlige Lovtaler, og den offentlige Venndrings tusindstungede Bisafdsragt, levne mig kun Lidet at bemærke om Thorvaldsens Fortjenester som Kunstner. Sikkertlig kan ingen Anden end Den, for hvis Slove Forstand Meiselsens Tryllemagt kun er en Chimere, og den Hæder, der straaler fra Kunstnerens "pietra viva", en Anstodsteen, doale ved hans Mesterands Værker, uden at bringe ham sin Hylning som en Fyrste blandt den inhere Kunsts Fyrster. Det er ved denne Ideeforbindelse, at hans Navn er blevet dyrebart for vor Erindrings; og det er fordi vores tanker have concentreret sig om hans glimrende Egenskaber som Kunstner, at vi saalidet have gjort hans Fortrin som Menneske til Gjenstand for vor Undersøgelse.

Med Hensyn hertil vil jeg her vove at afvige fra det sædvanlige Spor; ja, jeg vilde ansee mig uretfordig til den Anledning, jeg har nydt, og uretfordig mod Thorvaldsen, hvis jeg vilde undslade at yde hans rene og elskværdige Charakter i alle Privatlivets Forhold den skyldige Tribut.

Albert Thorvaldsen gif til Rom, som en fattig Yngling, for omtentredive Aar siden, og har, ved sine glimrende Talenter og sin utrættelige Virksomhed, hævet sig til et Standpunkt, som ei alene medfører en hoi Grad af Agtelse,

men en misundelsesværdig Velstand; — misundelsesværdig, hvor den er underkastet Impulsen af en klog Godgjørenhed, og afgiver en væsentlig Bistand til personlig Indflydelse. Hans velvillige Følelser ytre sig ikke blot ved den Redebon- hed og Venlighed, hvormed han skænker sine Medkunstnere Raad og Opmuntring; han op søger det Talent, der er nærværd at bukke under for Armodens Tryk,aabner sin Pung for sin vansægtende Broder, og sæter den Lidendes Pensos i Virksomhed ved Udførelsen af et eller andet Kunstværk; uden at bryde sig om, under hvilken Himmellegn Gjenstanden for hans Menneskeførighed lever. Denne er den ønde Kilde, hvorved han har beriget sin Bolig med nogle af de meest udvalgte Værker af levende og dode Kunstnere; Samlingen er af Omfang, og afgiver et agtværdigt Vidnesbyrd om sin Giers ønde Hjerte og rigtige Dommekraft. I hvor store Fordringer, Rang, Riigdom eller Indflydelse kunne gjøre, saa finder Middelmaadigheden ingen Plads for sine Provelklude under Thorvaldsens Tag; Talentet alene kan træde over hans Dørtræskel, og dets bedste Adgangskort til Almeenhedens Agtelse er, at Thorvaldsen har erkjendt det værdigt til at nyde hans Gjæstfrihed, og indført det i fortrøltt Bekjendtskab med de meest kultiverede Kredse i Rom. Fra dette Diblik af bliver den lykkelige Kunstner søgt og empleret af Indsøgte og Fremmede, og kan, hvis han rigtigt forstaaer at anvende de Lejligheder, der tilbyde sig for ham, vinde et anset Navn og hæderligt Erhverv.

Kunstkenderen vil tillige høste en sjeldan Nydelse af at tage Thorvaldsens rige Samling af græske, romerske og egyptiske Kunstproductioner i Diesyn; men sandsynligvis vil Intet glede ham mere end hans Cameo-Kabinet, hvorfav han med sand Liberalitet tillader sine Medkunstnere at gjøre

frigt Brug. Han har ligeledes samlet sig et omfangsrigt Bibliothek i alle Sprog, og da saa Steder i denne Henseende ere saa fattige som Rom, har hans Hovedmotiv til dets Anskaffelse været at komme unge Mænd med ringe Indkomster til Hjælp ved deres Studier; thi hans egen Sjæl og Indbildungskraft ere fyldte med saa rige Forraad, at han kun har lidet Lejlighed til at benytte ydre Hjælpelilder. Forøvrigt er det een Gjenstand, omkring hvilken alle disse Kunster, Videnskabelighedens og Lærdommens Skatte naturligen sammenstræale som om et fælles Centrum — Kunstneren selv. Udtrykket i hans Ansigts er en Typus af Aand og Kraft, Alabenhjertighed og Velvillie; i hans Øje som lyser af Geniets Flid, er der intet, som støder os tilbage; det gør ikke i højere Grad Krav paa vor Hylding, end det henriker os til Agtelse og Kjærlighed.

Et stort Navns Udsadelighed er en Ciendom, som hverken Misundelse eller Tid nogensinde kunne beroe Thorvaldsen; det vil gaae i Arv til Esterverdenen, adlet ved et anvendt Livs hele Eftersværdighed, og dyrebart ved Grindringen om Sjælsgaver, der var helligede til vor Tilsværrelsens høieste Formaal."

Conversations- og Nyheds-Post.

Nørrebroes Cirkus og Theater.

Bed Forestillingen iafstes paa Nørrebroes Cirkus udførte det Fourauxske Selskab for første Gang en heel Tyroler-Valst paa Styler, som optoges med meget Bisfald. Førdeleshed morede den udmarkede Equilibrist Hr. Mancini's groteske Solodands og parodierende Esterligning af Hurtiglooveren Ernst's Styrtelsben. — Ved den Venstre-Forestilling for Hr. Ph. Pettolotti, som Selskabet imorgen (Fredag) opfører paa Nørrebroes Theater, vil man tillige saae Lejlighed til at see de tvende udmarkede acrobatiske Kunstnere Debat og Dallot og Equilibristen Mancini udføre flere nye Kunstslykker; Hr. Sanson Armonist, hvis Assistance til denne Forestilling man havde ventet, kommer derimod ikke til at spille. Metereologiske Tagtagelser.

Barometrets Middelestand i de tre Sommermaaneder, Juni, Juli og August d. L., var 4'', 12 under den almindelige; og Middelvarmen 1°, 06 under Sommervarmen efter 39 Aars Tagtagelser. Eigesom denne Sommer saaledes hørte blandt de kolde, saaledes udmarkede

den sig ogsaa ved de nu sædvanlig store Vandmængde, som i de nævnte tre Maaneder udgjorde 106'', 30 Parisiske Linier, istedetfor at den efter 39 Aars Tagtagelser kun er 77'', 61. Siden 1771 og 1782 har man neppe haft en saa regnfuld Sommer. — GD., GB. og B. Wind vare hypsige; N., ND., Ø., S. og NB. Heldnere end efter Middelforholdene. — Havets Højde var lavere end almindelig; Middelstanden for i Sommer var nemlig — 0°, 16' istedetfor at den efter 18 Aars Tagtagelser har været + 1°, 61.

Frederiks Hospital.

Fra 1ste til 6te dennes ere ikke mindre end 7 Personer blevne indlagte paa dette Hospital formedest uhyggelige Hændelser, af hvilke de fem ere komne til Skade ved Falb, en Arbejdsmann har saaet det ene Been forstuvet ved at blive klemt inde imellem to Pakfade, og en lille Pige har qvæstet Hovedet med en Øre, der fisi af Skæret idet hun klovede Brænde.

Monumentet over Keiser Alexander.

Igsige en i de Warschau'ske Bladé indført keiserlig ukas, skal Befolningens til Nationalmonumentet for Keiser Alexander udredes ved en Skat paa alle Kongerigets Indvaadere, som opkræves i et Tidsrum af 4 Aar, fra dette Aars Begyndelse at regne, og som varierer i Forhold til de andre Skatter, de ere underkastede, fra to til femten Procent af disses Belob. Kjøbmænd og Manufacturister skulle betale 5½ p. C. af Indforselstolden paa fremmede Ware og 50 p. C. af Afgiften af indenlandiske Producter, der udføres til Rusland. Geistligheden, de militaire og civile Embedsmænd skulle bidrage med en vis Deel af deres Indkomster, fra een til fire Procent af disses Belob.

Venligt Forslag.

Godfolk, som offentlig frie, om ei paa Hjørner iust, dog ved Viser, jeg maatte feile — dommer selv kun El — om ei den Bei er god; jeg Eder her avisir!

Benyttet, hvad hin Hattefabrikant til Andres, end sit eget Gavn opfandt, han, der Modellerne til sine Hatte giver foran hvert Avertissemant!

Den Kjøber, der seer forud dem paa Prent, ei i Boutiken siden næsset bliver.

T nu, der Eder selv tilfals og overtere, et Skyggerids af Ter fra Top til Taa jo giver snart skjøn Dombru at forstaae: om vel et lille Svar er værdt at aflevere!

Peter Velvillig.

Udgiven af A. P. Liunge. Trykt i det Døpiske Officin.

Før dette Blad, som med Kongelig alleraadligst Tilladelse forlendes med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdommene, regnet man ka' heri Staden paa Hjørner af Adelgaden og Gorhersgaden No. 8 i Stuen, os i Provindserne paa alle Kongelige Postkontoirer.